

Siihen aikaan kuningas Herodes otatti muutamia seurakunnan jäseniä kiinni kiduttaaksensa heitä. Ja hän mestautti miekalla Jaakobin, Johanneksen veljen. Ja kun hän näki sen olevan juutalaisille mieleen, niin hän sen lisäksi vangitti Pietarinkin.

Silloin olivat happamattoman leivän päivät. Ja otettuaan hänet kiinni hän pani hänet vankeuteen ja jätti neljän nelimiehisen sotilasvartioston vartioitavaksi, aikoen pääsiäisen jälkeen asettaa hänet kansan eteen.

Jälleen apostolit kokivat koettelemusten aikoja. Jaakob sai surmansa ja Pietarikin vangittiin. Vainot ja vihamielisyydet olivat kovia – siitäkin huolimatta, mitä hyvää kristin-usko vaikutti ympäristöönsä.

Sen ajan viisaat eivät uskaltaneet avata silmiään sille todellisuudelle, mitä Jeesus ja usko vaikuttaa ihmisen elämässä.

Tänään voimme nähdä samanlaisia asennoitumisia. Edes kirkko ei pitäydä Jumalan Sanassa, vaan he luottavat enemmän ihmisen älyyn ja viisauteen.

Toisaalla uskovien kesken voimme havaita nahistelua totuuksista, toisten pitäytyessä tiukasti vuoden -38 Raamatun käännöksessä. Vaikka heille todistetaan, että heidän paahattamansa "totuus" on käännösvirhe, he eivät voi nöyrästi myöntää innostuneensa liikaa asiasta, jota he eivät vielä tunne.

"Jos joku luulee jotakin tietävänsä, hänellä ei vielä ole oikeaa tietoa"
1.Kor.8:2[*JKR]

Samoin toinen, miltei outo ilmiö valitsee uskovien kesellä - on, että puhujia ja opettajia arvostellaan ja luokitellaan yhden saarnan, tai väärin lausutun sanan perusteella.

Toiset pelkäävät "torontolaisuutta" ja toisen suuri ongelma on liiallinen armon korostus. Heistä huokuu armottomuuden ja pelon henki, jonka tähden he ja heidän kuulijansa jäävät osattomiksi niinkin tärkeistä ominaisuuksista, kuin Jumalan armo ja armolahjat Hengen vaikutuksesta.

Kaikki armoa ylenpalttisesti saaneet, minä mukaan lukien, ovat näyttäneet todeksi sitä, että armo synnyttää sisäsyntyistä tahtoa elää puhdasta, synnistä vapautettua elämää. Väitän, ettei kukaan – Jeesuksen armoa kokenut, ja Hänen Verensä kautta syntynsä anteeksi saanut - haluaisi uudelleen sotkeutua samaan syntiin.

Armokokemuksen jälkeen lankeemukset tuntuvat aina vain pahemmilta, koska armo ja rakkaus ovat lähtöisin Jumalasta - ja niitä kohdatessaan, ihminen saa ripauksen Jumalan Henkeä osakseen. *Rakkauten kautta vaikuttava usko* onkin juuri sitä, että armahtaa itseään ja toista Jeesuksen, Kristuksen, meidän Vapahtajamme nimen, kunnian ja Verihaavojen tähden.

"Sillä Kristuksessa Jeesuksessa ei auta ympärileikkaus eikä sen puute, vaan rakkauden kautta toimiva usko." Gal.5:6[*JKR]

Todellisuudessa meistä jokainen tekee jatkuvasti syntiä. Jumala itse on sulkenut meidät tottelemattomuuteen, että olisimme riippuvaisia Hänen ikuisesta armostaan.

"Jumala on näet sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että hän kaikkia armahtaisi." Room.11:32[*JKR]

Raamattu on sulkenut kaikki synnin alle, että se, mikä oli luvattu, annettaisiin uskosta Jeesukseen Kristukseen Häneen uskoville.

Gal.3:22[*JKR]

Juuri tämä saattaakin meidät jokaisen samalle viivalle, yhtä huonoiksi ja syntisiksi toinen toistemme kanssa, eikä kukaan meistä voisi pelastua ilman yhä vain enenevää armoa. (2.Kor.4:15, Ps.32:10,36:6, Room.5:15,20, Apt.4:3

<http://www.pasikallio.fi/mobiili/raamatunaiheet.htm#armo>)

Silti toiset pelkäävät miltei hillittömästi *armosaarvoja*. Siinähe he tuomitsevat jo itsensäkin, koska totuuden tuntuun tultuaan lankeavat joka päivä *ahneuteen, ylpeyteen, vallanhimoon, vihaan, juoruihin, vääriin ja nurjiin ajatuksiin*, ja silti he voivat tuomiten väittää, että *haureutta, juoppoutta* tai muuta vastaavaa näkyvämpää syntiä ei voisi armahtaan antaa anteeksi.

Aivan, kuin oma heikkous ja joka-päiväiset lankeamiset olisivat pyhempää ja parempia kuin toisten teot! – Saatan kuulla ja nähdä tämän ajan *"fariseusten"* kokoavan raskaita taakkoja ja kuormia toisten ihmisten päälle, mutta itse he eivät sormellakaan tahdo niihin koskea. (Matt.23:4)

Tällaiset ihmiset vallankahvassa saattavat vielä tänäänkin vangita vilpittömästi Jeesusta palvelevia kristittyjä. He eivät välttämättä heitä vankityrmään, kuten Pietari heitettiin, mutta he saattavat käyttää monia muita keinoja, kuten pahan puhumiset ja halventamiset. Niin tehdessään he saavat mukaan toisiakin *armosta pois langenneita* (Gal.5:4) ja he yhdessä saavat aikaan suurta vastustusta. Näinhän Herodes mielti, nähdessään, miten Jaakobin mestauttaminen miellytti juutalaisia. Huomaatko, miten helposti saatamme antaa tukemme *"Herodekselle," uskonveljen tai sisaren mestaamiselle..?!*

